

Receb Ayı, Hilafetin Geri Dönüşü İçin Bir Katalizördür

Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, İsra ve Mirac gecesinde Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya götürüldüğü hayırlar ve bereketler ayı, tövbe ve rahmet ayı olan bu mübarek Receb ayı günleri; birçok Müslümanın zihninde kaybolmuş olan bir acının, dahası büyük bir musibetin yıldönümüdür; yani H. 28 Receb 1342, M. 3 Mart 1924'te Müslümanların devletlerinin ve kalelerinin Mustafa Kemal'in eliyle yıkılışının yıldönümüdür.

Burada bir kişi şöyle sorabilir; neden **Hizb-ut Tahrir**, Hilafeti ve onun önemini hatırlatmanın yanı sıra Hilafeti, Müslümanların ve genel olarak da insanlığın sorunlarına tek çözüm olduğunu hatırlatma konusunda münferit kalıyor?!

Bugün bizler, ümmetin içinde bulunduğu durumdan şikayet ettiğini, herkesin bir çözüm arayıp istediğini ancak fikrin her zaman hazır şablonlarla ve belirli bir çerçeveye sınırlı kaldığını görüyor ve tanık oluyoruz.

İslam Devleti'nin yıkılmasından bu yana bir asırdan fazla zaman geçmiş olup ümmet birbiri ardına felaketler yaşamıştır; dolayısıyla bizler, geri kalmışlığımızı ve çöküşümüzü açıklamak için sunulan sırf rakamlardan ibaret hale geldiğimiz gibi sömürgeci ülkelerin kendi ihtiyaçlarını inşa etmek için sömürdükleri servetler haline geldik. Devletimizin yıkılmasıyla birlikte Müslümanları aydınlatan ve onları doğru yollara ileten bir hayat sistemi ve anayasası Kur'an ve sünnetten alınmış bir metot olan İslam'ı kaybettik. **إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ** **Doğrusu, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği gibi hükmedesin diye Kitap'ı sana hak olarak indirdik** [Nisa 105] Dolayısıyla bu, kullarını gören ve onlara karşı nazik ve merhametli olan insanların yaratıcısı Allah katından olan bir sistemdir; bu yüzden başka herhangi bir sistemle karşılaştırmaya bir mahal yoktur; çünkü onun dışındakiler aciz, eksik ve yanlıştır. **وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ** **Biz seni ancak âlemlere rahmet olsun diye gönderdik.** [Enbiya 107] İslam sadece ibadetler ve ahlakla ilgili değildir, aynı zamanda ekonomi, toplum, dış politika ve eğitimle de ilgilidir... Dolayısıyla parçalanmayı, reformları veya yamalı çözümleri kabul etmeyen kapsamlı ve kamil bir sistemdir. **أَفَنُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ** **Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?** [Bakara 85]

Kapitalist sistemin iflasının ardından dünyanın tanık olduğu ekonomik krizlere ve dernekler, servetin yağmalanması ya da işlemler sanki mevcut çürümeyi ortadan kaldıran bir başlıkmış gibi finans kurumu teriminin devreye sokulması gibi habis yöntemler yoluyla bu sistemi canlandırma ve ömrünü uzatma girişimlerine gelince; faiz dayalı olmasının yanı sıra İslam'dan tamamen uzak olması bakımından finans kurumu ile banka arasında hiçbir fark yoktur. Aynı şekilde İslam'da içtimai nizam, kadınların erkeklerden ayrılmasına, özel ve genel hayatın kurulmasına, erkek ve kadınların bir araya gelme keyfiyetinin şeriatın belirlediği durumlara göre düzenlenmesine dayalıdır. Ama bugün, fesat, rezillik, iffet ve hayanın kaybolması gibi ahlakın hızla bozulduğunu görüyoruz; hatta eğitim kurumları bile fesadın yuvası haline gelmiştir; zira eğitim

kurumlarında, uyuşturucu, zina, alkol, kumar ve küfürle sözler yaygınlaşmış ve güven ve eğitim ortadan kalkmıştır... Bu bir yöndendi; diğer yönden olana gelince; öğrencilere, kimlikten yoksun dengesiz şahsiyetlerin olduğu nesiller üreten programlar yüklemişlerdir; zira Hicri takvime göre Ramazan ayının ne zaman olduğunu veya farz olan namazların kaç rekat olduğunu bilmeyen Müslüman bir genç görmek akıl işi mi Allah aşkına?! İslam ve onun tarihi ile ilgili her şeyi küçümseyen, Batı'nın tarihini yücelten, Batı'yı ve onun liderlerini gençlerimizin gözünde rol model haline getiren programlardan iyi bir şey bekleyebilir miyiz? Fikriyle lider bir devlet olduğumuz zamanlarda okullarımız Batı ve krallarının kıblesi olmamış mıydı; ama ne yazık ki bugün, Müslümanların yeterlilikleri ve beyinleri ya Batı için bir kaynak haline gelmiş ya da işsizlik bataklığında boğulmaktadır!

Bugünkü ümmetin durumuna bir bakalım: karton devletler adı altında darmadağın ve bölünmüş bir şekilde yaşamakta olup sadakat vatana yönelik olsun her bir devletin kendi bayrağı ve marşı vardır. Bir Müslüman, daha dün kardeşini desteklemek için haykırıırken, bugün ise aptalca bir oyun yüzünden Müslüman kardeşini aşağıladığını ve küçük düşürdüğünü görüyorsunuz; çünkü sömürgeci medya, vatancılık ve milliyetçilik gibi yanlış fikirleri pekiştirmektedir; oysa Tunuslu ile Amerikalı, Lübnanlı ile Somalili arasında hiçbir fark olmaksızın onları birleştiren İslam akidesi olup hepimiz kardeşiz. **“مُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ”** **“Müminler ancak kardeşirler.”** [Hucurat 10] Peki ümmetin acı çekmesine, uzuvlarının kopmasına ve kanlı savaşlar ve çatışmaların ve Müslümanlara her türlü işkence ve tacizin uygulandığı hapishanelerin arasında kalan Sudan, Burma, Suriye ve Filistin (ki liste uzayıp gidiyor) gibi vücudunun her yerinin kanamasına neden olan şey nedir?

Kendilerini savunacak birisine sahip olmayan kardeşlerimizin izole edilmesine ve Müslüman orduların da, meselenin kendi sınırlarıyla ilgili olmadığı gerekçesiyle izlemekle yetinmesine, dahası buna mukabil düşmanın sınırlarının koruyucusu olmasına ve kardeşlerine karşı düşmana yardımcı olmasına neden olan şey nedir?! Sayı ve teçhizat bakımından dünyanın en güçlü ordularından birine sahibiz; bu ordulardan sadece biri bile dengeleri altüst edebilir ama eksik olan halka iradedir; çünkü irademiz gasp edildiği gibi karar verme yetkisi de esas karar sahibinin elinde değildir; dolayısıyla karar, sömürgecilerin elindeki “robotlar” olsun diye Batı'nın belirlediklerinin ötesine geçmeyen belirli kısıtlamalara ve şartlara bağlıdır. Nitekim Aksa Tufanı operasyonu, bu yöneticilerin gerçeğini ifşa etmiş, onların üzerinden son incir yaprağını da düşürmüş, onlardan bir iyilik bekleyen veya onlar için mazeretler arayanlar için onların ayıplarını açığa çıkarmıştır; çünkü ümmet ile değişim arasında engel olan bizzat bu yöneticilerdir.

Hilafet, bir daha geri dönmeyecek olan tarihsel bir dönem değildir; dolayısıyla sahne, onların pazarladıkları gibi develer, çöller ve kılıçlarla sınırlı değildir; ayrıca Hilafet, din adına zulüm uygulayan dini bir devlet olmadığı gibi insanları muhasebe etmek, Müslümanlara af belgeleri dağıtmak ve İslam'ın imajını çatışma, ölüm ve yıkım olarak göstermek için görevlendirilen adamlar da değildir. Haşa ve kelle böyle değildir! Zira Müslümanların çoğu İslam'ın özlemini

çekmekte ancak bu devlet hakkında net bir görüşe sahip değillerdir; aksine sadece bulanık ve çarpık bir görüşe sahiptirler.

Hilafet, yeryüzünde Allah'ın hükümlerini uygulayan beşeri bir devlettir; dolayısıyla ümmet, tetikte bekleyen bir göz gibidir; zira Halife'nin Allah'ın sınırlarını aşması durumunda, ümmet Halife'yi muhasebe eder ve onu durdurur; çünkü Halife kanatları olan bir kral değildir. Nitekim hata ve gaf olabilir ama burada ümmetin rolü devreye girmektedir. Dolayısıyla İslam'ın adaleti ve merhameti ile İslam Devleti'nin yokluğunun gölgesinde yaşadığımız zulüm ve baskı arasında ne kadar da büyük bir fark vardır.

Hastalık bu sistemde yatmakta olup aynı bataklığın içine saplanıp kaldığımız sürece yükselmemiz mümkün değildir; tedavi ise semptomları değil hastalığı ortadan kaldırmakta yatmakta olup tek çözüm, bu sistemi kökünden söküp atmaktır.

Yardım etmek, Allah Subhanehu ve Teala'nın vaadi olup O'nun vaadi hak olduğu gibi Hilafet de haktır; şüphesiz Allah, kelimesini izzetli kılmak ve yüceltmek için çalışan muhlis kullarına yardım edecektir; o halde bu mübarek yolculuğun bir parçası olalım. Zira ümmetin İslam Devleti'ne olan ihtiyacı her geçen gün artmaktadır; zira gasp edileni geri veren, hakları garanti altına alan ve adaleti sağlayan bir devletin altındaki İslam'dan başka bir gözetim, yeterlilik veya koruma yoktur.

Aliy ve Azim olan Allah'tan, Hilafet Devleti'nin kurulması için çalışanlardan ve şahitlerinden olmamızı ve bu yolda ayaklarımızı sabit kılmasını niyaz ediyoruz... Allahumme amin, amin ey azametli arşın sahibi olan Rabbim.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Zeyneb Benrahuma